

[Kirkegaard.]

undvære, ville det være en let sag for nationalbanken og økonomiministeren at holde orden på landets pengevæsen. Trods dette lille hjertesuk agter jeg dog ikke at stille forslag om indskrænkninger i lovforslaget. Jeg vil på mit partis vegne gerne anbefale det i dets helhed.

Merten Lange: Der har allerede tidligere under denne debat været rejst spørgsmål om ressortfordelingen, og selv om jeg ikke har noget som helst imod, at også den højtærede handelsminister får noget at bestille, så vil vi under vor gennemgang af lovforslaget givetvis støde på en hel del problemer vedrørende spørgsmålet om den videre udvikling af teknologiske institutter også i forbindelse med teknika, hvor jeg er helt sikker på at det spørgsmål vil dukke op, om det er hensigtsmæssigt at foretage en kløvning, hvad angår ressorts. Jeg tror det ikke, men naturligvis, det kan klares endda; jeg er imidlertid temmelig sikker på, at undervisningsministeriet inden alt for længe vil nå at drive sin imperialism videre til også at få denne lille bid raget til sig. Men det spiller nu ikke så stor en rolle med hensyn til selve lovforslagets opbygning.

Jeg kan naturligvis fuldt ud tilslutte mig ethvert initiativ, der måtte blive taget efter kapitel I, § 1, til oprettelse af teknologiske institutter. Jeg er noget mere bekymret over den overordentlig korte form, man har givet § 2, som i sin enkelhed siger, at der kan ydes statstilskud, og det siger unægtelig ikke ret meget om, hvad meningen egentlig er. Jeg havde egentlig hellere set, at man fastslog, at de teknologiske institutters sædvanlige driftsudgifter blev dækket ved statstilskud, og at man naturligvis på indtægtssiden kunne postere sådanne indtægter, som man fik ved foretagne konkrete undersøgelser, som man jo også nu tager betaling for — det ville være klarere — således at der simpelt hen forelå en garanti fra staten for, at den påtog sig driftsudgifterne, og en rimelig skønsom traktat om, hvorledes man skulle tage honorarer for udførte undersøgelser. Det er højst sandsynligt, at meningen med § 2 i praksis er noget i den retning, og jeg forstår på bemærkningerne til lovforslaget, at

det kunne udmærket vel tænkes, men formuleringen er ikke særlig præcis.

Jeg kan endvidere sige, at min kærlighed til § 4 er omtrent lige så varm som min kærlighed til det udmærkede råd, som den højtærede kulturminister og jeg ikke kunne blive enige om. Jeg er temmelig sikker på, at dette tilsynsråd på 14 medlemmer, der skal føre tilsyn med 4 højst forskellige institutioner plus hvad der måtte blive født i fremtiden, vil komme i en ejendommeligt situation, hvad angår sagkundskab, hvis det f. eks. skal ud og se på tekstilindustrien o. s. v. Jeg kan ikke se bedre, end at det at have så stor en maskine til at føre tilsyn med så forholdsvis få institutioner, må dog være forkert. Det må være et af de høflighedsråd, som selvfølgelig er hyggelige at have, men som dog måske ikke skulle kræve en hel spalte i en lov.

Hvad angår konsulentvirksomheden, skal jeg blot sige, at den i alle ender og kanter har min velsignelse. Konsulenter plejer at være overordentlig nyttige personer, der sætter noget i gang og gør noget billigere og bedre, og jeg håber, man må have held til at udvide konsulentordningen. Den skal have vor støtte ligesom lovforslaget i sin helhed, bortset fra hvad jeg har anket lidt over.

Rimstad: Man kan med en vis ret sige, at med dette lovforslag lovgives om den rest af den tekniske undervisning, der efter den højtærede undervisningsministers forslag om teknika bliver tilbage til handelsministeren. Jeg vil dog gerne sige, at jeg er enig i den opdeling, der her finder sted, og enig i, at hovedparten af det område, som udgøres af de teknologiske institutter, forbliver under handelsministeriet, hvor de rigtige forbindelser mellem erhvervslivet og denne undervisningsform sikkert bedst varetages. Jeg mener også, det er en god løsning, at man i loven om de teknologiske institutter optager et kapitel, hvori tilskudsreglerne om støtte til den konsulentvirksomhed, der har vist sig så betydningsfuld for erhvervslivet, gives.

Jeg har ikke mange bemærkninger at knytte til lovforslagets kapitel I om selve institutterne. Det er nok rigtigt, at der gennem lovforslaget skabes større ensartethed landet over på området, og dette vil måske